

Tashi Delek och Gott Nytt År!

Tiden går och året för oss människor verkar mätas i våra traditioner och helger. Medan vi idag tänder det andra adventsljuset i mörkret här, och kanske stressar för att köpa julklappar och för att planera inför julfester, firas det nyår, Losar, i Humla, där det också är vinter. Losar firas vid olika tidpunkter i olika delar av den tibetanska kulturen. Men nu är det Humla-bornas tur. Losar är största högtiden på året, då det gamla lämnas bakom sig och man går mot det nya utan att vända sig om. Alla firar sin födelsedag denna dag! Alla som kan har nya, fina kläder och med fester, lekar och sånger tittar man framåt mot det nya. *För den som vill läsa mer om traditionerna runt Losar kan på vår hemsida hitta mer info på följande länk http://www.kmchildrenhome.org/IMG/pdf/Losar_2136.pdf.*

KMCHs grundare är Chembal Lama. Chembals föräldrar och vänner ville att han skulle komma och fira Losar i Humla i år men han har måst stanna i Kathmandu. Två av hans bröder har varit allvarligt sjuka och behövt hans hjälp vid sjukhusbesök i Kathmandu. En av hans bröder, som är föreståndare på KMCHs barnhem, förlorade dessutom sin son nyligen, pojken föddes för mindre än ett år sedan. Två av Chembals systrar kommer snart att också besöka Kathmandu för att få sjukhusvård, så strax efter Losar-firandet kommer de åka till honom för att få hans hjälp med att hitta och att tolka. En av hans systrar har barn som går i skola i Indien, det är en välgörenhetsskola så utbildningen är gratis. Men avståndet och kostnaden för resan är sådan att de därför inte har kunnat träffas sedan barnen åkte, dvs för sju år sedan. På grund av att hon nu är sjuk och måste åka till

Kathmandu kan barnen ta bussen dit från Indien över vinterlovet. Så nu kan de träffas för första gången på mycket, mycket länge.

Chembal berättade att nu när han inte kommer till Humla kommer hans familj att sätta en skål med nudelsoppa på altaret till honom. Så han serveras också av den allra godaste maten. Nudelsoppan har extra många ingredienser på nyåret och har man torkat kött är det med i soppan. Det är inte ofta man äter kött eftersom man i den kulturen inte dödar levande varelser. Men om ett djur dör av olycka tar man tillvara köttet och torkar det. Man äter också friterat bröd som har en gyllene färg. Jag kan intyga att friterat hemmagjort bröd med potatiscurry är godare än något annat ni kan tänka er. Och fullkomligt ekologiskt.

När min man och jag besökte Chembals familj i Humla sov vi i just det altarrummet där hans nudelsoppa nu står. Jag minns att mössen väckte oss genom att skvätta ner sågspån från takbjälken på oss och genom att gå på hästbjällrorna som hängde på väggen. På altaret brann smörlampor framför statyer av upplysta mästare och vördade texter. Utanför på takterrassen har man bergstoppar på alla sidor. I bergen finns snöleopard, yetis och björnar. I år har en björnfamilj bott på betesmarkerna dit Chembals föräldrar tagit mjölkdjuren. Så många yakar och kor och kalvar har dödats under sommaren. Men eftersom björnen i trakten anses vara hästens farbror så har inga hästar eller föl dödats.

Det är tigerns år i år, det är ett år med stora förändringar och förflyttningar, katastrofer och lycka. Några som flyttat långt detta år är barnen på KMCHs barnhem i Kathmandu.

Jag och många med mig är väldigt glada att barnen nu har flyttat tillbaka till Humla. Nu när byskolan stänger för vintern är de äntligen hemma hos sina familjer och kan berätta om sina äventyr i Kathmandu. De kan berätta om TV-apparater, bilar, höghus, rinnande vatten och restauranger, sånt som föräldrarna kanske aldrig sett. Kanske om rutschkanan, gungan och lekplatsen och zoo också. Och de kan visa upp bollywood-dans! Och de kan lyssna på de äldre berätta de sagor och sägner som hör till en lång, kall och mörk vinter i Humla. En vinter när de slingarna bergsstigarna ligger täckta med snö och är för farliga att resa på, så man blir instängd i sin by tills snön töar. En vinter då människa och djur är beroende av att förrådet av mat räcker.

När man blir äldre i Humla drar man sig på vintern ofta tillbaka till sitt retreatus för att meditera och be på buddhistiskt vis. Man ber ”Om mani pedme hung”, en bön för alla levande varelsers lycka. Man ber för att alla ska förstå hur verklighetens natur, för att alla varelser ska se sin inneboende kunskap och oändliga medkänsla. ” All lycka i världen kommer av en önskan om andras lycka. Allt lidande i världen kommer av en önskar om egen lycka” Och det är den, urgamla, grundläggande visdomen som är Humlas gåva till oss. Och kanske är det den grundinställningen som präglar Humla-bornas sätt att vänligt och naturligt förhålla sig till varandra, och till djur och natur omkring dem.

Jag hoppas att ni alla denna jul har en liten stund över att tänka på Humlas barn, på deras liv, deras framtid och kanske jämföra med livet här en stund. Vi kan förenas med dem i

en önskan om deras, och alla andra levande varelsers, lycka oavsett var de är och hur de lever, i detta eller i andra universum.

Med dessa ord vill jag, på styrelsens och KMCH i Nepals vägnar, till alla er medlemmar och andra som stött KMCH under 2010 sända ett stort, varmt tack!

Pernilla Smith, sekreterare i KMCH Support Group

Fotografierna togs av Chembal Lama i Humla sommaren 2010

Bild 1 ovanifrån visar några av barnen på KMCHs barnhem som dansar i traditionella kläder inköpta i Kathmandu

Bild 2 visar Lhakpa Norbu med friterat bröd och curry, foto från barnens utflykt.

Bild 3 visar barnen i sina nya träningsoveraller

Bild 4 visar Chukhel och barnen framför KMCH:s barnhem

KMCH Support Group E-mail: info@kmchnepal.org

www.kmchnepal.org

Org.nr. 802437-1810

Bankgiro: 5604-4019